

[Aage Fogh.]

også andre soldater kunne komme til at udføre nyttigt arbejde?

Jeg siger det også, fordi jeg hører til dem, der aldrig har troet på, at det tjente noget fornuftigt formål at holde soldaterne inde i 18 måneder. Jeg har selv været soldat i 18 måneder. Jeg ved, at i de første 6-7 måneder gik det meget godt, for da havde vi indtryk af, at vi havde noget fornuftigt at tage os til, men da vi var kommet ud over den periode, var det demoralisation hele resten af tiden. Det ville derfor være meget nyttigt, hvis der var en mulighed for at udnytte soldaterne fornuftigt. Jeg rejser kun problemet og beder den højtærede forsvarsminister tænke på det; jeg er klar over, at det bliver svært at få tilslutning i de indre cirkler.

Så skal der afskrives 500 mill. kr. skal betales af på kontoen i nationalbanken. Ja, jeg har lige nævnt for den højtærede finansminister denne mærkelige konto i nationalbanken. Det er jo tyskergæld. Vi er alle her i salen klar over — jeg er ikke sikker på, at folk ud over landet er klar over det — at da tyskerne forlod Danmark, efterlod de sig en gæld på 10 milliarder kr. Disse 10 milliarder kr. havde de hævet i nationalbanken i form af flunkende nye sedler, og for at nationalbanken ville udstede de 10 milliarder kr. sedler, sagde den til staten: dem må I kautionere for. Og det gjorde staten, det gjorde folketinget formentlig, og det hæfter vi for.

Nu er der vel nogen, der vil spørge: hvorfor i alverden har vi ikke bedt tyskerne om at betale de 10 milliarder kr. tilbage? Det er jo ikke et fattigt land mere, tværtimod. Det har man altså ikke gjort. Vi har derimod troskyldigt prøvet på at bringe denne konto ned; den er bragt ned til under det halve, og nu skal vi altså fortsætte. Mine bemærkninger i denne forbindelse er ganske simpelt: er der egentlig nogen grund til at betale af på tyskerkontoen? Forrentningen af de 10 milliarder kr. er vist nul i øjeblikket, og når kontoen hverken forrentes eller afdrages, så gør den egentlig ingen fortræd. Er der så grund til at ødelægge vore penge, destruere de 500 mill. kr.? Ja, hvis vi trænger til at stramme pengemarkedet herhjemme, så kan jeg godt se, at man kan gøre det.

Må jeg i denne forbindelse stille et spørgsmål — man skal ikke tage det mere alvorligt, end det er — var det ikke bedre at bruge de 500 mill. kr. til at købe flyvemaskiner for, når vi endelig skal have dem? Man kan ikke ødelægge pengene mere grundigt end ved at bruge dem til militære indkøb, det er da givet. Hvis man nu anvendte dem dertil, hvad ville der så ske? Ja, så er der nogen, der siger, at vi skal nok betale de flyvemaskiner med dollars, og så ville der blive vanskeligheder for valutabeholdningen. Jeg vil derfor spørge finansministeren, om vi ikke kunne tale med amerikanerne om, at vi kunne betale i kroner, og så i stedet for at afskrive de 500 mill. kr. på kontoen i nationalbanken få amerikanerne til at modtage kroner for de flyvemaskiner, vi alligevel skal have.

Jeg opkaster ikke spørgsmålet med større alvor, end det fortjener, men det er i hvert fald et problem, der kan diskuteres, og det kan navnlig diskuteres, om der stadig væk er grund til, at vi har tyskerkontoen til at ødelægge vore penge på. Når denne konto hverken skal forrentes eller afskrives, kan den jo aldrig gøre nogen fortræd, selv om den stod så at sige til evig tid.

Det, der interesserer mig mest ved hele dette lovgivningskompleks, er egentlig det, at man overhovedet fra de fire samarbejdende partiers side ikke med et eneste ord tør vende sig mod den frygtelige spekulation, der foregår i øjeblikket i dansk jord, i danske ejendomme. Når disse fire store og stærke partier — de er jo stærke, når de er så mange — nu skal sanere Danmarks økonomi, tør de vende sig med omsen til den arbejdende befolkning, men de tør ikke sige til storspekulanterne, der tager millioner og atter millioner hjem uden at røre en finger, at den del af deres indkomst skal beskattes i hvert fald lige med andres.

Det er en skuffelse for mig uden lige, at det parti, jeg tilhører, tilsyneladende heller ikke har turdet gøre sig gældende i denne forbindelse og kræve, at vi skal prøve på at standse spekulationen. Man har tværtimod strakt sig vidt til anden side. Hvad har man sagt til de større danske landmænd — forhåbentlig ikke til de mindre? Jeg må dog måske have lov til at føje til den bemærkning, at jeg har savnet husmændenes stemme i denne forbindelse.